

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਜੇ. ਜੇ

ਜਨਕ ਰਾਜ— ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ-

ਜਵਾਬਦੇਹ

2000 ਦਾ CWP ਨੰ. 12894

3 ਅਗਸਤ, 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ, 1961 — ਐੱਸ. 24—
ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੁਲਜ਼, 1975 — ਆਰ.ਐਲ.ਐੱਸ. 1(1) (ਬੀ ਐਂਡ ਸੀ) ਅਤੇ 3 -
ਸਰਕਾਰੀ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ. ਨਿਯਮਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ
ਕੋਰਸ - 1975 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ ਟਿਊਟੋਰਲਾਂ, ਮੂਟ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਟਰੇਨਿੰਗ ਕੋਰਸ 'ਤੇ ਹਰੇਕ
ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 66% ਲੈਕਚਰਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ
ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਕਚਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਵਿੱਚ
ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸਨ—ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼ ਨੇ ਐਕਟ
ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ—ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਨਾਮਾਂਕਣ ਲਈ ਯੋਗ
ਨਹੀਂ—ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ।

ਇਹ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ
ਟਿਊਟੋਰਿਅਲ, ਮੂਟ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਟਰੇਨਿੰਗ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 66% ਦੀ
ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਜਦੋਂ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਕਿ
ਕਿੰਨੇ ਲੈਕਚਰ ਇੱਥੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ
ਸਬੰਧਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ
ਕੀਤਾ। ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ।

(ਪੈਰਾ 13 ਅਤੇ 14)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮ
ਦੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ
'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਆਦਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ
ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ
ਸੀ। ਇਸ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 19)

ਏਕੇ ਚੋਪੜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਪੀਐਸ ਹੁੰਦਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ

5.5. ਰਾਠੌਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੋ

(1) ਕੀ ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ..." ਮਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ? ਇਹ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ 2000 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 12894 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 1962 ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸੀ. ਬੀ.ਏ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ। ਸਾਲ 1995 ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ. (ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ) ਕੋਰਸ "(ਦੀ) ਲਾਅ ਫੈਕਲਟੀ, ਸ਼ੀਆ ਡਿਗਰੀ ਕਾਲਜ, ਲਖਨਊ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ"। ਇਹ ਕਾਲਜ ਲਖਨਊ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਗਸਤ 1996 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਐਲਐਲਬੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਮਤਿਹਾਨ .....ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ .....ਤਾਂ ਜੋ ਦਫ਼ਤਰੀ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਾ ਆਵੇ" ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1998 ਵਿੱਚ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ 29 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੈਚਲਰ ਆਫ਼ ਲਾਅ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਲਈ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 3 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕਾਲਜ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ "ਇੰਡ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ। ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਖਨਊ

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P. 4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 5 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਫੀਸ ਸਮੇਤ ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਸਨ। ਦੋ ਡਾਇਰੀਆਂ ਨੰਬਰ 4094 ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਵੀ. ਸੁਦੀਰ ਆਇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਨਾਮਾਂਕਣ ਲਈ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ। 21 ਮਈ, 1999 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 6 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

- (i) “ਲਾਅ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਪੋਸਟਿੰਗ ਦਾ ਸਥਾਨ - 1995-1998।
- (ii) ਪੋਸਟਿੰਗ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਲਾਅ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਦੂਰੀ (ਇੱਕ ਪਾਸੇ)।
- (iii) ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਨਿਯਮਤ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਜਾਂ ਅਧਿਐਨ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੇਰਵੇ ਸਾਲ-ਵਾਰ ਅਤੇ ਮਹੀਨੇਵਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
- (iv) LL.B ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਨੁਮਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਖਨਊ ਵਿਖੇ ਕਲਾਸਾਂ”

(3) ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ 14 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, 1 ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 2 'ਤੇ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ 1995 ਤੋਂ 1996 ਤੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜ਼ੀਰਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੀਡਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰਵਰੀ 1996 ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਅਤੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ 1997 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਲਖਨਊ ਦੀ ਦੂਰੀ 720 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ 15 ਮਈ, 1995 ਤੋਂ 21 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ 143 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ 24 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਵੀ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਆਮ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਰੈਗੂਲਰ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ" ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਐਲਐਲਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ। ਲਖਨਊ ਵਿਖੇ ਕਲਾਸਾਂ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ "ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ... ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ" ਜਦਕਿ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1999 ਐਸਸੀ 1167

ਮਾਮਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਕੋਲ ਪੈਂਡਿੰਗ ਪਈ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ" ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(4) ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। 1 ਅਗਸਤ, 2001 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ,

ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 13 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ. ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸ। ਉਹ ਪੀ ਟਰੇਨੀ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਮਾਂਕਣ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 'ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(5) ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਦੋਂ ਲਖਨਊ ਵਿਖੇ ਲਾਅ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਉਹ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ "ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਅ ਕਾਲਜ, ਲਖਨਊ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਲੈਕਚਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ"। ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਿਖਾਉਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ 66% ਲੈਕਚਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟਿਊਟੋਰਿਅਲ ਅਤੇ ਮੂਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਡਾਇਰੀਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਸਬੰਧੀ ਮਾਮਲਾ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਮਾਂਕਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(7) 2000 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 11269 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 20 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਤਰੱਕੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ 28 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬੀ.ਏ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਜੂਨ 1972 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ. ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਕੋਰਸ ਸੇਠ ਜੀ ਐਲ ਬਿਹਾਨੀ ਐਸਡੀਪੀਜੀ ਕਾਲਜ, ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾਨਗਰ (ਰਾਜਸਥਾਨ) ਵਿਖੇ। ਇਹ ਕਾਲਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ੀ ਦਿਆਨੰਦ ਸਰਸਵਤੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅਜਮੇਰ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਲ 1998 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ. ਪਾਸ

ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 19 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ, ਅਧਿਆਪਕ ਇੰਚਾਰਜ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ " ਲਾਅ ਕਲਾਸ I, II ਅਤੇ III ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ 95-96, 96-97, 97-98 ਦੌਰਾਨ ਨਿਯਮਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ 75% ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ",। 18 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ "ਇਸ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ 1997-98 ਦੌਰਾਨ ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ. ਦੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸਾਲ। ਉਸਨੇ 1997-98 ਵਿੱਚ ਐਮਡੀਐਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅਜਮੇਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ। ਮੂਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਸਬੰਧੀ ਇੱਕ ਅਣਡਿੱਠਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ P.5 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 3 ਜੂਨ, 1999 ਦੇ ਵੀਡੀਓ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜੁਲਾਈ 1995 ਤੋਂ ਅਗਸਤ 1998 ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੈਗੂਲਰ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ 19 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਰੀਮਾਈਂਡਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 10 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਲਗਭਗ 145 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਸੀ। ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ 20 ਆਮ ਪੱਤੇ ਲਏ ਸਨ। ਗਜ਼ਟਿਡ ਛੁੱਟੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ 89 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਧਾਰਣ/ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ/ਉਮੀਦਵਾਰ ਪੱਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਦਫਤਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(9) ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ "ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾਨਗਰ ਵਿਖੇ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਾਮਾਂਕਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਨਾਮਾਂਕਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਕੇ.ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਾਲਜ ਵੱਲੋਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਸਬੰਧੀ ਦਿੱਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। 9 ਫਰਵਰੀ, 1988 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ - 2000 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11269 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਮੂਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ

ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸੀ।

(11) ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਐਕਟ, 1961 ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਸਟੇਟ ਰੋਲ 'ਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗ" ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ "ਭਾਰਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ"। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ "ਇਸ ਚੈਪਟਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਟੇਟ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ 1(1) (ਬੀ ਅਤੇ ਸੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24(1) (c) (iii) ਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ:-

(b) ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(c) ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਕੋਰਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਂ, ਟਿਊਟੋਰੀਅਲਾਂ ਜਾਂ ਮੂਟ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟਿਊਟੋਰੀਅਲ, ਮੂਟ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸਿਖਲਾਈ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 66% ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(14) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਜਦੋਂ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਲੈਕਚਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ **g{ok** ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(15) ਸ੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ ਨੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਐਲਐਲਬੀ, ਰੈਗੂਲਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ 2000 ਦੇ CWP ਨੰ. 12894 ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P. 4 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਲੈਕਚਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਲੈਕਚਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰੇ ਇਹ ਚੁੱਪ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਖਨਊ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ”. ਮਾਪਦੰਡ ਕੀ ਸਨ? ਇਹ ਫਿਰ ਚੁੱਪ ਹੈ।

(16) ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ 19 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਦਾ ਹਾਜ਼ਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P. 3 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਲਜ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅਧਿਆਪਕ ਇੰਚਾਰਜ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੈਕਚਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਲੈਕਚਰ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੰਮੀ ਦੂਰੀ (ਕ੍ਰਮਵਾਰ 725 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਅਤੇ 150 ਕਿਲੋਮੀਟਰ - ਇੱਕ ਤਰਫ਼ਾ) ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ। ਕਲਾਸਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਲਖਨਊ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੋਂ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿਚ ਗਏ ਸਨ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਧਾਰੀ ਚੁੱਪ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ

ਕੀਤੀ ਸੀ।

(18) ਸ੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(19) ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਆਦਿ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਚਿੰਤਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਸ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(20) ਸ੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆਰਥੀਆਂ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਵੀ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ।

(21) ਵਿਵਾਦ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਨਾਮਾਂਕਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਾਮਾਂਕਣ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵੀ. ਸੁਦੀਰ (ਸੁਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਖਲਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਖਿਆਰਥੀਆਂ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ।

(22) 2000 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11269 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੂਟ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ P. 5 'ਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਣਗਿਣਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਟ ਕੋਰਟ ਕਦੋਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਮਿਤੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਚੁੱਪ ਨੂੰ ਮਾਸੂਮ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

(23) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਰਿਆ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ. ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(24) ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਮਿੰਦਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(25) ਅੱਜ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ

ਜੇ.ਐਸ. ਨਾਰੰਗ ਜੇ.

ਅਲਤਾਫ਼ ਹੁਸੈਨ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਾਮਿਦ ਹੁਸੈਨ- ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2000 ਦਾ EP ਨੰ. 13

17 ਅਗਸਤ, 2001

ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 — ਐੱਸ. 100 (1) (ਸੀ)-ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਚੋਣ—ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ—ਕਿਸੇ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਪਾਰਟੀ ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਜਿਸਟਰਡ —ਦਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ- ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ

ਰਿਹਾ ਹੈ-- ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ/ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਵਰਿੰਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ -